

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19CoCsp/22/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8818201281
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8818201281.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlata Simovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Karola Krochtu v spore žalobkyne: Q. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXX, proti žalovanému: Poštová banka, a.s., so sídlom Dvořákovo nábřeží 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, zast. Advokátska kancelária RELEVANS, s.r.o., Dvořákovo nábřeží 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 47 232 471, o určenie neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy, o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru, o určenie neplatnosti zmluvy pre neprijateľné podmienky, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 7Csp/45/2018 - 128 zo dňa 29.11.2019 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku I. o určení Dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 28.10.2013 za neplatnú a vo výroku IV. o trovách konania.

Žalobkyni priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie prvým výrokom určil, že Dohoda o zrážkach zo mzdy z Úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 28.10.2013 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je neplatná. Druhým a tretím výrokom zamietol žalobu v časti o určenie, že úver poskytnutý zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 18.11.2013 je bezúročný a bezpoplatkový a že uvedená zmluva pre neprijateľné podmienky je neplatná. Štvrtým výrokom rozhodol, že žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobkyňa domáhala určenia neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy z Úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 28.10.2013 a určenia, že úver poskytnutý zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 18.11.2013 je bezúročný a bezpoplatkový a že uvedená zmluva je neplatná. Žalovaný navrhoval žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

3. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní a citujúc ust. § 497 Obchodného zákonníka; § 1 ods. 2; § 9 ods. 2; § 11 ods. 1 z. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch; § 3 ods. 3 z. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa; § 37 ods. 1; § 39; § 41; § 52 ods. 1 - 4; § 53 ods. 1 - 3, 5; § 54 ods. 1, 2; § 551 ods. 1 Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb., aplikujúc Smernicu Rady č. 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách skonštatoval, že dňa 16.05.2018 vydal neodkladné opatrenie v znení: „Žalovaný je povinný zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 28.10.2013 zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným, do právoplatného skončenia konania vo veci samej o neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy. Zamestnávateľ žalobkyne je povinný zdržať sa vykonávania zrážok zo mzdy žalobcu podľa Dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa

28.10.2013 zo zmluvy č. XXXXXXXXXX uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným. Toto neodkladné opatrenie bude trvať až do právoplatného skončenia konania o určenie neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy, ktoré je vedené na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp.zn. 7Csp/45/2018. O nároku na náhradu trov neodkladného opatrenia vo vzťahu medzi žalobkyňou a žalovaným súd rozhodne v konečnom rozhodnutí vo veci samej.“

4. V konaní vo veci samej prvoinštančný súd zistil, že zmluva o úvere zo dňa 28.10.2013 je zmluvou spotrebiteľskou, na základe ktorej bol žalobkyni poskytnutý úver vo výške 19.000 eur, ktorý sa táto zaviazala vrátiť. V rovnaký deň zmluvné strany dohodli v bode 3.9 Dohodu o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov, ktorá bola súčasťou typovej formulárovej zmluvy, ktorej znenie bolo vopred pripravené zo strany veriteľa. Žalovaný požiadal zamestnávateľa žalobkyne o vykonávanie zrážok zo mzdy, hoci neexistuje žiadne súdne rozhodnutie, ktoré by žalobkyni ukladalo povinnosť plniť. Veriteľ výšku dlhu jednostranne diktoval bez akéhokoľvek odsúhlasenia súdom. Žalobkyňa tak vyhotovil ako aktívne vecne legitimovanú na podanie predmetnej žaloby. Žalobkyňa ďalší predpoklad pre úspešnosť žaloby, a to naliehavého právneho záujmu preukázala tým, že na základe Dohody o zrážkach zo mzdy si žalovaný ako veriteľ uplatnil svoje právo a požiadal zamestnávateľa žalobkyne o vykonávanie zrážok zo mzdy, ktoré boli realizované do nariadenia predbežného opatrenia. Bez určenia neplatnosti dohody by právne postavenie žalobkyňa ako dlžníka bolo neisté a súčasne by bolo obmedzené právo žalobkyne na disponovanie s jej mzdou, keďže zamestnávateľ žalobkyne rešpektujúc uzatvorenú Dohodu by musel vykonávať zrážky zo mzdy žalobkyne. Súd prvej inštancie po preskúmaní platnosti predmetnej Dohody o zrážkach zo mzdy konštatoval, že inštitút Dohody o zrážkach zo mzdy je legitímnym zabezpečovacím prostriedkom a ak neexistuje hoci len potenciálne riziko vymoženia nezákonného, či inak nečestného plnenia, je tento inštitút prípustným prostriedkom, ktorý umožňuje s obídením súdneho procesu siahnuť na majetok dlžníka. Ak existuje čo i len hrozba vymoženia nečestného plnenia, je dôvod chrániť spotrebiteľa pred hroziacim rizikom. Hrozba vzniku ujmy postačuje z toho dôvodu, že o tom, či pohľadávka existuje a v akej výške nerozhoduje nestranná inštitúcia, ale spravidla podnikateľ a je značne problematické až nezistiteľné, kedy tento inštitút obchodník aktivuje. Žalobkyňa ako dlžník sa pri realizácii neplatnej Dohody o zrážkach zo mzdy dostáva do pozície subjektu strácajúceho právo disponovať so svojím vlastným majetkom reprezentovaným príjmom dosiahnutým za výkon svojej pracovnej činnosti. Pri zrážkach zo mzdy nie je možné preveriť, či sú zo mzdy zrážané len tie finančné nároky, ktoré dodávateľovi aj prináležia a nie aj tie, na ktoré nemá právny nárok, a to s poukazom na potrebu riadneho vyhodnotenia spotrebiteľskej zmluvy. Inštitút Dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje veriteľovi dosiahnuť uspokojenie pohľadávky siahnutím na majetok dlžníka bez predchádzajúceho odobrenia súdom. Pritom ide okrem iného aj o otázku, či dlh existuje a v akej výške. Výšku dlhu si veriteľ sám diktuje, vykonávajú sa zrážky zo mzdy dlžníka a dlžník nemá možnosť ich priamo zastaviť. S poukazom na rozsudok C-106/77 Simmenthal uviedol, že inštitút Dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok úniijného práva, a to ex offio súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné zmluvné podmienky). Spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa v procese zrážok zo mzdy, na základe Dohody o zrážkach zo mzdy, zabezpečuje a umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly, na ktorú skutočnosť musí brať súd ohľad.

5. Prvoinštančný súd ďalej konštatoval, že predložená Dohoda o zrážkach zo mzdy má taktiež, ako aj celá úverová zmluva, charakter formulárovej zmluvy, ktorá bola spotrebiteľovi predložená na podpis bez toho, aby sa spotrebiteľ mohol reálne oboznámiť s jej obsahom a ovplyvniť jej obsah, ktorý bol vopred predformulovaný žalovaným. Ak by mala byť Dohoda o zrážkach zo mzdy právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musela by byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo tá - ktorá voľba konkrétne znamená (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 16. januára 2013, sp. zn. 6 MCdo 9/2012). Žalovaný si v tomto smere dôkazné bremeno nesplnil. Kritériom pre záver, že nejde o individuálne dojednanú Dohodu je nepochybne forma uzavretej dohody, t.j. skutočnosť, že Dohoda o zrážkach zo mzdy bola predložená spotrebiteľovi vo forme formulárovej zmluvy, bez možnosti zmeny jej obsahu, bez možnosti ju neuzavrieť. Je vložená do zmluvy o úvery ako formulárový bod 3.9. zmluvy, bez možnosti ho odmietnuť. Konštatoval, že takúto Dohodu o zrážkach zo mzdy nemožno v žiadnom prípade považovať za individuálne dojednanú.

6. Podľa súdu prvej inštancie právo žalobkyne je ohrozené tým, že zrážky zo mzdy môže dodávateľ bez preventívnej súdnej kontroly súdom nastaviť aj na úroky z úveru, aj na poplatky. Je preto

relevantné ex offa súde preskúmanie takejto dohody z dôvodu nebezpečenstva, že spotrebiteľ zmluvné podmienky nedokáže vyhodnotiť. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Súdneho dvora EÚ C-76/10 POHOTOVOSŤ proti Korčková. Poukázal aj na rakúsku právnu úpravu, ktorá chráni spotrebiteľa pred mimosúdnyimi zrážkami zo mzdy (§ 12 z. č. 140/1979 z 08.03.1979).

7. V ďalšom upriamil pozornosť na ustálenú judikatúru čo do ochrany spotrebiteľa zavedenej Smernicou č. 93/13, podľa ktorej spotrebiteľ sa nachádza v znevýhodnenom postavení v porovnaní s dodávateľom, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj úroveň informovanosti, čo ho vedie k pristúpeniu na podmienky vopred pripravené predajcom bez možnosti ovplyvniť ich obsah. Tento nerovný stav môže byť kompenzovaný iba aktívnym postupom nezávislým od samotných zmluvných strán (rozsudky SD EÚ z 27. júna 2000, Océano Grupo Editorial a Salvat Editores, C-240/98 až C-244/98, Zb. s. I-4941, bod 25, a z 26. októbra 2006, Mostaza Claro, C-168/05, Zb. s. I-10421, bod 25, ako aj uznesenie Pohotovosť, bod 37 a Océano Grupo Editorial a Salvat Editores, bod 27; Mostaza Claro, bod 26; Asturcom Telecomunicaciones, bod 31, ako aj uznesenie Pohotovosť, bod 39).

8. Možnosť súdu skúmať nekalú povahu podmienky aj bez návrhu predstavuje vhodný prostriedok na dosiahnutie výsledku stanoveného v článku 6 smernice 93/13, teda zabránenie tomu, aby bol jednotlivý spotrebiteľ viazaný nekalou podmienkou, a zároveň dosiahnutie cieľa stanoveného v článku 7 Smernice, pretože takéto preskúmanie môže mať odrazujúci účinok smerujúci k ukončeniu používania nekalých podmienok v zmluvách uzavretých so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov (Zase s poukazom na rozsudky SD EÚ z 21.11.2002, Cofidis, C-473/00 a Mostaza Claro).

9. Dohoda o zrážkach zo mzdy predstavuje zabezpečovací prostriedok peňažnej pohľadávky, ktorú uzatvára veriteľ s dlžníkom. Pre takúto Dohodu platia všeobecné ustanovenia o právnych úkonoch (§ 34 a nasl. Občianskeho zákonníka). Dohoda musí obsahovať označenie pohľadávky, o uspokojenie ktorej ide a výšku dohodnutých zrážok. Uvedené náležitosti predmetná Dohoda o zrážkach zo mzdy neobsahovala. Dohoda o zrážkach zo mzdy neobsahovala predovšetkým výšku pohľadávky, ktorá má byť zabezpečená. V bode 3.9. je iba uvedené, že Poštovka ako veriteľ je oprávnená sa domôcť uspokojenia celej svojej pohľadávky voči Dlžníkovi a Spoludlžníkovi zo ZoÚ pravidelnými mesačnými zrážkami zo mzdy alebo iného príjmu vo výške splátky, najviac však vo výške prípustnej podľa príslušných právnych predpisov a to až do úplného zaplatenia Pohľadávky Poštovky. Takéto vymedzenie pohľadávky je neurčité a teda neplatné podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V čase uzatvárania dohody o zrážkach zo mzdy musí byť zabezpečovaná pohľadávka presne a úplne konkretizovaná, inak by dlžník nemohol platne prejavíť vôľu uspokojiť pohľadávku veriteľa prostredníctvom tohto zabezpečovacieho prostriedku.

10. S poukazom na § 2 ods. 2 OZ uviedol, že v občianskoprávných vzťahoch majú účastníci rovnaké postavenie. Veriteľ vo vzťahu k spotrebiteľovi nie je vo vzťahu nadradenosti, preto mu neprislúcha právo jednostranne určovať, aké pohľadávky a v akej výške, ktoré v budúcnosti vzniknú alebo len majú vzniknúť, na ktorom určení by pravdepodobne žalobkyňa ako dlžníčka ani neparticipovala, sa budú realizovať formou zrážok zo mzdy v prospech veriteľa.

11. K predmetnej Dohode o zrážkach zo mzdy uviedol, že bola uzatvorená ako súčasť zmluvy, na konci zmluvy v bode 3.9, v rámci formulárovej zmluvy, bez doplnenia nejakých údajov. Takto uvedená dohoda, ktorá teda ako predtlač nebola individuálne dojednaná, bola uzatvorená účastníkmi konania na pretlačí žalovaného ako veriteľa, je preto nepochybné, že ju tento používal pri mnohých, ak nie všetkých právnych vzťahoch, keďže do formulárovej pretlače boli vpísané len údaje týkajúce sa úverového vzťahu, ku ktorému sa malo zabezpečiť vzťahovať a osobné údaje dlžníka, všetky dojednania boli formulárovo pretlačené. Preto mal prvoinštančný súd za to, že takáto Dohoda svojim obsahom spôsobuje značnú nerovnováhu v zmluvnom postavení strán v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľa. Pri uzatváraní dohody dlžník ako spotrebiteľ musí viesť pohľadávku akého druhu a v akej výške zabezpečuje Dohoda o zrážkach zo mzdy. V dohode o zrážkach nie je uvedená presne zabezpečená pohľadávka. Taktiež ani samotná zmluva neobsahuje presný údaj o výške zabezpečenej pohľadávky. Zmluva obsahuje iba výšku úveru počet splátok a výšky mesačnej splátky.

12. Konštatoval, že neurčité je aj zmluvné dojednanie v dohode týkajúce sa výšky splátok, rozsahu, v akom má byť naplnená uhradzovacia funkcia zabezpečovacieho inštitútu zrážok zo mzdy. Neurčitosť zmluvného dojednania o výške zrážok má za následok neplatnosť dohody, uvedené

ustanovenie predstavuje jednostranné neprímerané zvýhodnenie zmluvnej strany veriteľa, ktorý má byť bezpodmienečne uspokojený aj nad dohodnutú výšku mesačnej zrážky. Takéto neprípustné navyšovanie zrážok zo mzdy nad dohodnutú výšku predstavuje obchádzanie náležitosti dohody o výške mesačných zrážok zo mzdy. V predmetnej dohode tiež nie je uvedený platiteľ mzdy žalobkyne v čase uzavretia dohody.

13. Dohoda o zrážkach zo mzdy je uvedená len ako zmluvná podmienka, formulárová, pod ďalšími bodmi, ktoré upravovali práva a povinnosti, a veľkosťou písma menšou ako 12 a ako je aj veľkosť písma upravujúca zmluvu o úvere a navyše vyhotovením písma, ktorá je ťažko čitateľná. Preskúmaná Dohoda o zrážkach zo mzdy predstavuje nástroj na zinkasovanie úžerného plnenia. Mala slúžiť na vymoženie si plnení dodávateľom od žalobkyne ako spotrebiteľa bez zásahu súdnej moci na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá neobsahovala všetky náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch. Prvoinštančný súd preto určil, že Dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená podľa § 551 OZ je zmluvnou podmienkou spôsobujúcou hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa a je v rozpore s § 53 OZ. Dospel tak k záveru, že uzatvorená Dohoda o zrážkach zo mzdy je absolútne neplatný právny úkon.

14. Vo vzťahu k nároku žalobkyne na určenie, že úver poskytnutý zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 18.11.2013 je bezúročný a bezpoplatkový a pre množstvo neprijateľných podmienok je uvedená zmluva neplatná, tento zamietol z dôvodu nesplnenia dôkaznej povinnosti žalobkyne. Žalobkyňa ani na výzvu súdu Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 18.11.2013 nepredložila, preto ju súd prvej inštancie nemohol posúdiť, a preto žalobu v uvedených častiach zamietol.

15. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 251; § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP. Mal za to, že v konaní bola žalobkyňa ako aj žalovaný, úspešní v rozsahu 50 %, pretože z obsahu petitu vyplýva, že žalobkyňa sa domáhala rozhodnutia vo vzťahu k dvom úverovým zmluvám. Vo vzťahu k jednej z úverovej zmluvy zo dňa 28.10.2013 bola úspešná v plnom rozsahu, vo vzťahu k druhej zmluve č. XXXXXXXXXXXX bola neúspešná. Keďže úspech na oboch stranách bol rovnaký, z dôvodu rovnosti úspechu a neúspechu súd rozhodol tak, že žiadnej zo strán sporu nárok na náhradu trov konania nepriznal.

16. Proti uvedenému rozsudku a to čo do výroku I., ktorým súd prvej inštancie určil, že Dohoda o zrážkach zo mzdy z Úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 28.10.2013 je neplatná a proti výroku o trovách konania, v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný, ktoré odôvodnil ustanovením § 365 ods. 1 písm. f), h) a d) CSP. Vyslovil svoj nesúhlas so záverom súdu prvej inštancie, podľa ktorého Dohoda o zrážkach zo mzdy, pokiaľ by nemala predstavovať neprijateľnú zmluvnú podmienku, musela by byť individuálne dojednaná. V čase uzavretia Zmluvy o úvere dňa 28.10.2013 žiadne ustanovenie právneho predpisu nestanovovalo, že takáto Dohoda o zrážkach zo mzdy musí byť individuálne dojednaná. Až zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v § 5a ustanovil nutnosť uzatvoriť takúto Dohodu o zrážkach zo mzdy vo forme osobitnej listiny a spotrebiteľ musel byť o jej dôsledkoch poučený s možnosťou odmietnuť ju. Takáto úprava sa však nevzťahovala v čase uzavretia Dohody o zrážkach zo mzdy. Namietal tiež nemožnosť aplikácie záverov uznesenia NS SR sp. zn. 6MCdo/9/2012 zo 16.01.2013, ktorý riešil rozhodcovskú doložku. Poukázal na to, že Dohoda o zrážkach zo mzdy je právnou úpravou dovolený inštitút spôsobu zabezpečenia záväzkov a uzavretie takejto dohody nie je vylúčené ani pri spotrebiteľskom úvere. V tejto súvislosti upriamil pozornosť na rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 19Co/3/2019, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co/5/2018. V ďalšom namietal, že z napadnutého rozhodnutia nevyplýva, aby Zmluva o úvere obsahovala akékoľvek neprijateľné podmienky, nezaoberal sa existenciou, resp. neexistenciou prípadných neprijateľných zmluvných podmienok v uvedenej úverovej zmluve. Vôbec sa nezaoberal bližšie tým, či Zmluva o úvere obsahuje predpísané náležitosti a či sa v nej nenachádzajú neprijateľné zmluvné podmienky. Táto vada predstavuje nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia. K záveru súdu prvej inštancie o tom, že Dohoda o zrážkach zo mzdy nemá zákonom predpísané náležitosti, že je neurčitá, lebo nevymedzuje zabezpečenú pohľadávku uviedol, že v zmysle článku 3 bod 3.9 Zmluvy o úvere sa uvádza, že Dohodou o zrážkach zo mzdy žalovaný ako veriteľ je oprávnený sa domáčať uspokojenia celej svojej pohľadávky vo výške splátky. Najviac vo výške prípustnej, podľa príslušných právnych predpisov až do úplného zaplatenia pohľadávky. Prvoinštančný súd oval v čom je Dohoda neurčitá. Poukázal na to, že Dohoda o zrážkach zo mzdy je súčasťou Zmluvy o úvere a jej text o zrážkach zo mzdy odkazuje na zmluvu. V úverovej zmluve je riadne špecifikovaná pohľadávka, čo predstavuje 120 mesačných splátok vo výške 355,50 eur, ktorá môže byť najvyššou mesačnou zrážkou zo mzdy, pričom

nesmie presahovať najvyššiu prípustnú mieru zrážok. Z uvedeného je jednoznačne možné konštatovať identifikovanie pohľadávky, ktorá podľa Zmluvy o úvere je vo výške celkovej sumy spojenej s úverom, teda 19.000 eur (istina) + 22.220,13 eur (celková výška nákladov) a bola určená maximálna výška splátky. Preto tvrdenie súdu prvej inštancie o neurčitosti Dohody o zrážkach zo mzdy, v časti určenia zabezpečenej pohľadávky a v časti výšky zrážok nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. K tvrdeniu súdu, že v Dohode o zrážkach zo mzdy nie je uvedený platiteľ mzdy uviedol, že Občiansky zákonník takúto požiadavku nevyžadovala § 551 OZ určuje iba, že predloženie Dohody sa realizuje platiteľovi mzdy, teda subjektu, ktorý je platiteľom mzdy v čase jej predloženia. Jeho konkretizácia nie je možná, lebo napríklad pri zmene platiteľa mzdy by sa musela Dohoda o zrážkach zo mzdy stať neplatnou. Podporne poukázal na § 131 ods. 7, 8 Zákonníka práce. Tiež vytýkal súdu prvej inštancie, že aj keď tvrdí, že by Dohodou mohli byť vymožené úžerné plnenia, tento svoj záver dostatočným spôsobom neodôvodnil. Ide len o nepodložené a nepreskúmateľné tvrdenie súdu prvej inštancie. Rovnako namietal poukazujúc na ustanovenie § 220 ods. 2 CSP, nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia.

17. Odvolateľ namietal aj výrok o trovách konania, lebo podľa jeho názoru žalobkyňa žiadala vyhlásiť 3 určovacie výroky, pritom bola úspešná iba v jednom z týchto výrokov. Preto žalovaný má úspech vo veci 66,67 % a žalobkyňa len 33,33 %. Tak záver súdu prvej inštancie o nepriznaní náhrady trov konania žiadnej zo strán vo svetle citovaných ustanovení je v rozpore so zákonom. Navrhol preto žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať mu náhradu trov prvoinstančného a odvolacieho konania v rozsahu 100 %, resp. rozsudok v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

18. K odvolaniu žalovaného sa vyjadrila žalobkyňa tak, že s tvrdeniami uvedenými v odvolaní nesúhlasí. Podľa žalobkyne prvoinstančný súd v napadnutom rozsudku primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k veci, výsledky vykonaného dokazovania, citoval právne predpisy, ktoré aplikoval a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Považuje závery súdu prvej inštancie za správne stotožniac sa s názorom, že Dohoda o zrážkach zo mzdy umožňovala žalovanému bez súdnej kontroly vymôcť od nej plnenia, ktoré môžu mať základ v neprijateľných zmluvných podmienkach. Uzavretie spornej Dohody o zrážkach zo mzdy bolo podmienkou uzavretia formulárovej Zmluvy o úvere. Postup žalovaného pri vynútení Dohody odporuje dobrým mravom a nie je zistiteľná výška zabezpečenej pohľadávky, čo je neurčitým dojednaním. Nebola pri podpise zmluvy informovaná o možnosti odmietnuť túto Dohodu. Mala záujem o úver a boli jej predložené doklady na podpis, ktoré musela podpísať a následne jej bol úver vyplatený. Ak by odmietla uzavrieť Dohodu o zrážkach zo mzdy, a ak by bola informovaná o dôsledkoch tejto Dohody, určite by ju neuzavrela. Nemala vôľu uzavrieť Dohodu o zrážkach zo mzdy spolu so Zmluvou o úvere. Ak by však všetko nepodpísala, úver by nedostala. Pri uzatváraní Dohody o zrážkach zo mzdy nebola schopná rozoznať následky podpisu tejto dohody. Teda z toho sa dá usúdiť nedostatok vôle spotrebiteľa - žalobkyne, vstúpiť do iného zmluvného vzťahu so žalovaným, ako bol primárne vo sfére jej záujmu. Až po začatí výkonu zrážok zo mzdy jej boli následne tieto skutočnosti objasnené. Navrhla preto napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny.

19. K replike žalobkyne k odvolaniu žalovaného tento sa písomne vyjadril zotrvávajúc na tvrdeniach uvedených v jeho odvolaní s opätovným poukazaním na to, že v čase uzavretia Zmluvy o úvere žiaden predpis nezakazoval uzavrieť Dohodu o zrážkach zo mzdy individuálne. Preto uvedené nemohlo byť podmienkou jej platnosti. Žalobkyňa s odstupom času tvrdí, že nemala záujem uzavrieť Dohodu o zrážkach zo mzdy, čo považuje za účelové. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení neuvádza žiadne nové skutočnosti majúce vplyv na výsledok sporu. Navrhol preto rozhodnúť v zmysle jeho záverečného návrhu uvedeného v odvolaní. K tomuto podaniu žalovaného sa žalobkyňa už nevyjadrila.

20. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) preskúmal rozsudok v napadnutom rozsahu, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 02.11.2020 a dospel k záveru, že odvolanie (ktoré posúdil ako podané v časti, a to proti I. a IV. výroku podľa obsahu odvolania) žalovaného nie je dôvodné.

21. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie čo do vyhovievania žaloby vo výroku I., ktorým bolo určené, že Dohoda o zrážkach zo mzdy z Úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo

dňa 28.10.2013 je neplatná, preto sa obmedzuje iba na konštatovanie správnosti rozsudku v napadnutej časti podľa ust. § 387 ods. 2 CSP okrem tvrdenia o nutnosti uvádzať v Dohode aj platiteľa mzdy. K veci aj k odvolacím dôvodom ešte uvádza nasledovné.

22. Uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážkami pri výkone rozhodnutia (§ 551 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, ďalej len OZ).

23. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, ktorým odôvodnil určenie neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá bola súčasťou Úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 28.10.2013 uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným. Prvoinštančný súd správne kvalifikoval právny vzťah založený uvedenou Zmluvou o úvere ako vzťah vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy, splňajúci jej definičné znaky so všetkými dôsledkami. Je preto nutné poukázať na odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, s ktorým sa odvolací súd stotožňuje okrem tvrdenia o povinnosti uvedenia platiteľa mzdy v Dohode o zrážkach zo mzdy. V zmysle ust. 387 ods. 2 CSP sa preto obmedzuje na skonštatovanie správnosti odôvodnenia okrem tvrdenia o tom, že v Dohode o zrážkach zo mzdy mal byť uvedený aj platiteľ mzdy žalobkyne. Preto len na doplnenie a zdôraznenie správnosti a k odvolacím dôvodom uvádza ešte nasledovné.

24. Inštitút o zrážkach zo mzdy a iných príjmov slúži jednak na zabezpečenie pohľadávky, ako aj na jej postupné uspokojenie, a to na základe Dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmov, ktorá musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Obsahom Dohody je súhlas dlžníka, aby si platca z jeho mzdy vykonával zrážky vo vopred určenej výške a vyplácal ich veriteľovi, ktorému vzniká právo, aby po splatnosti pohľadávky boli vykonávané zrážky zo mzdy dlžníka a boli mu zamestnávateľom vyplácané. Účinnosť Dohody nastáva okamihom, kedy je predložená dlžníkovmu platcovi mzdy, ktorý síce nie je účastníkom tejto Dohody, je však podľa zákona povinný na základe Dohody vykonávať od tej doby zrážky a vyplácať ich veriteľovi až do úplného uspokojenia pohľadávky. Musí pritom dbať, aby zrážky nepredstavovali viac, než pripúšťa zákon, a pri prípadnom poklese mzdy dlžníka ich v zodpovedajúcom rozsahu znížil (pozri rozsudok NS zo dňa 19.12.2007, sp. zn. 25Cdo/140/2006).

25. Je teda nepochybné, že Dohoda o zrážkach zo mzdy je zabezpečovacím inštitútom, pri realizácii ktorého sa však nesmie opomenúť ochrana spotrebiteľa v prípade, ak mala zabezpečiť pohľadávku plynúcu z úveru, ktorú žalobkyňa podpísala a uzavrela ako spotrebiteľka. Správne preto súd prvej inštancie poskytol žalobkyňi ako spotrebiteľke prislúchajúcu ochranu, najmä za situácie, keď vyhodnotil, že Dohoda o zrážkach zo mzdy bola uzavretá v súvislosti a ako súčasť Zmluvou o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 28.10.2013. Je treba konštatovať, že Dohoda neobsahuje údaje, na uspokojenie akej konkrétnej pohľadávky žalovaného majú byť zrážky zo mzdy žalobkyne vykonávané. Nepostačuje iba uvedenie, že Dohoda je zabezpečením pohľadávky vzniknutej zo ZoÚ, a to celej pohľadávky a pravidelnými mesačnými zrážkami zo mzdy vo výške splátky, najviac vo výške prípustnej podľa príslušných právnych predpisov, a to až do úplného zaplatenia pohľadávky. Správne bola preto takáto „Dohoda“ vyhodnotená za neurčitú, a teda v zmysle zákona za neplatnú. Nebolo jasne a určite koncipované vymedzenie pohľadávky žalovaného, ktorá mala byť zabezpečená touto Dohodou. Je preukázané, že Dohoda o zrážkach zo mzdy bola podpísaná v rovnaký deň ako samotná Zmluva o úvere, keďže bola zakomponovaná ako bod 3.9 uvedenej Zmluvy o úvere, pritom je nepochybné, že v deň uzavretia Zmluvy o úvere ešte nebolo možné konkretizovať pohľadávku, ktorú má táto Dohoda o zrážkach zabezpečovať. Rovnako v konaní nebolo preukázané, pritom dôkazná povinnosť bola na žalovanom, aby spotrebiteľka bola v zmysle § 5a ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, poučená o dôsledkoch uzavretia Dohody o zrážkach zo mzdy a mala možnosť ju odmietnuť, kedy v zmysle cit. právneho predpisu je takéto zabezpečenie uspokojenia pohľadávky neprípustné.

26. Je nutné odvolaciemu súdu ešte uviesť, že ust. § 5a ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa bolo doplnené zákonom č. 102/2014 Z.z. s účinnosťou od 01.05.2014, keď k ust. § 5a ods. 1 písm. a) prechodné ustanovenie nie je, preto je potrebné ho aplikovať aj v danej veci. Novelou bol tiež doplnený Občiansky zákonník, čl. 2 zákonom č. 102/2014 Z.z., § 52 ods. 2 bol doplnený o vetu „na všetky právne úkony, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy Obchodného práva“. Teda tak k § 5a ods. 1 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa, ako aj k § 52 ods. 2 posledná veta OZ chýbajú prechodné ustanovenia k týmto úpravám. Najvyšší súd SR však zaujal zásadné stanovisko k spätnej účinnosti

rozhodujúc o mimoriadnom dovolaní, a to v rozsudku sp. zn. 3M Cdo/14/2014 z 21.05.2015. Podľa neho ust. § 52 ods. 2 tretia veta Občianskeho zákonníka sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou. Toto ustanovenie zákona č. 250/2007 Z.z. nadobudlo účinnosť 01.05.2014 a právne predpisy, ktorých sú súčasťou, nemajú prechodné ustanovenia. Znamená to, že od účinnosti sa vzťahujú aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom. Platí preto aj v prípade § 5a ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z.z., že od jeho účinnosti, t.j. od 01.05.2014 sa tento vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom. Odvolacia námietka, týkajúca sa nesprávnej aplikácie § 5a z. č. 250/2007 Z.z., nie je preto dôvodná.

27. Jednoznačne správne súd prvej inštancie poskytol žalobkyni náležitú ochranu ako spotrebiteľke tak, ako mu to ukladá zákon, vychádzajúc tiež z judikatúry tak krajských súdov, Najvyššieho súdu SR, Ústavného súdu SR a rovnako aj Súdneho dvora EÚ.

28. V konaní nebolo žalovaným preukázané, aby žalobkyni bol inštitút Dohody o zrážkach zo mzdy vysvetlený. Za situácie, keď podmienkou získania úveru bolo aj uzavretie Dohody o zrážkach, ktorá tvorila súčasť Zmluvy o úvere (bod 3.9), je možné vyhodnotiť iba tak, že inštitút Dohody o zrážkach zo mzdy bol žalobkyni žalovaným nanútený. Žalovaný nepreukázal, aby vôľou žalobkyne bolo okrem uzavretia Zmluvy o úvere aj uzavretie Dohody o zrážkach zo mzdy. Súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí dostatočne sformuloval svoje myšlienkové pochody, správne vec právne posúdil a po zistení skutkového stavu, ktorý zistil vykonaným dokazovaním navrhnutým stranami sporu a realizovaným na pojednávaní, aj správne vo veci rozhodol čo do odvolaním napadnutého výroku I. o určení neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy z Úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 28.10.2013, ktorý bol odvolaním žalovaného napadnutý. Rovnako správne súd prvej inštancie uviedol, že text Úverovej zmluvy v bode 3.9., v ktorom mala byť pojatá Dohoda o zrážkach zo mzdy, bol písaný menším písmom, ako text týkajúci sa podmienok úveru, čo už samo o sebe je nutné vyhodnotiť ako nekalá praktika, ktorá nemôže požívať právnu ochranu.

29. Za dôvodnú bolo potrebné však považovať námietku žalovaného, že nie je potrebné v Dohode o zrážkach zo mzdy označiť platiteľa mzdy dlžníka. Uvedené však nemôže mať za následok prípadné nesprávne rozhodnutie súdu prvej inštancie a následne ani prípadnú zmenu napadnutého rozsudku.

30. Z obsahu spisu tiež vyplýva, že v konaní bolo vydané aj neodkladné opatrenie, a to uznesením č. k. 7Csp/45/2018- 11 zo dňa 16.05.2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 13.06.2018 tak, ako to vyplýva z uvedeného uznesenia. Týmto neodkladným opatrením bola uložená žalovanému povinnosť zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 28.10.2013 zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, uzavretej stranami sporu.

31. Odvolací súd ďalej konštatuje, že úprava spotrebiteľskej zmluvy tvorí právny základ ochrany spotrebiteľa v súkromnoprávných vzťahoch a je základným inštitútom spotrebiteľského práva. Na ochranu spotrebiteľa boli prijaté viaceré osobitné právne normy, ako aj napr. zákon o ochrane spotrebiteľa. Rovnako boli prijaté smernice a nariadenia, ktoré sa týkajú problematiky ochrany spotrebiteľa. Aj v prípade, ak by sa úprava obsiahnutá v smerniciach prevzala do vnútroštátneho právneho poriadku nesprávne, napr. zužujúco, mohol by sa spotrebiteľ domáhať ochrany svojich práv na Súdnom dvore Európskej únie a žiadať o posúdenie nesúladu národnej úpravy s príslušnou smernicou. Podľa judikatúry Súdneho dvora EÚ je potrebné vykladať vo svetle zákonov nielen ustanovenia národného práva implementujúce napr. smernice, ale tiež národné právo ako celok, pričom vnútroštátny súd je povolaný k výkladu národného práva v čo najväčšom možnom rozsahu vo svetle textu a účelu smerníc (ide o tzv. nepriamy účinok smerníc). Pri naplnení cieľa smerníc predovšetkým článku 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, je nutné chrániť postavenie spotrebiteľa a nastolenie rovnováhy, ktorú tá - ktorá zmluva upravuje medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, a to v záujme skutočnej rovnováhy. Preto pri výklade príslušných ustanovení OZ týkajúcich sa spotrebiteľa a ustanoveniach zákona o ochrane spotrebiteľa je nutné vychádzať z rozšíreného výkladu definície spotrebiteľskej zmluvy, ktorej znakom je, že sa uzatvára vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje, t.j. je potrebné kvalifikovať ako spotrebiteľskú zmluvu každú zmluvu, bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Tak bolo povinnosťou súdu prvej inštancie reflektovať na obsah a účel európskej ochrany spotrebiteľa, obsiahnutý v príslušných smerniciach, keďže žalobkyňa ako spotrebiteľka sa domáhala ochrany svojich ústavných práv.

32. Potrebné je zdôrazniť aj to, že prvoinštančný súd správne poukázal aj na neprípustnosť zabezpečenia uspokojenia pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy Dohodou o zrážkach zo mzdy z dôvodu jej neprijateľnosti a možnosti vymáhať dlh bez určenia jej konkrétnej výšky, bez súdneho prieskumu podmienok zmluvy, bez preukázania, že spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť. Z vykonaného dokazovania nevyplýva, aby žalobkyňa bola poučená o dôsledkoch uzavretia Dohody o zrážkach zo mzdy, ako aj o možnosti jej odmietnutia. Rovnako uvedená Dohoda o zrážkach zo mzdy nespĺňa podmienky náležitého perfektného právneho úkonu v zmysle Občianskeho zákonníka, a to čo sa týka jej určitosti. Z jej obsahu nie je zrejmá určitosť pohľadávky, ktorá by mala byť Dohodou o zrážkach zo mzdy zabezpečená, lebo podľa textu má zabezpečovať pohľadávku vzniknutú zo zmluvy o úvere, čím by mohlo dôjsť k zrážkam zo mzdy aj súm neprináležiacich žalovanej strane. Rovnako, aj podľa názoru odvolacieho súdu, nie je možné platne uzavrieť Dohodu o zrážkach zo mzdy na fiktívny, resp. ešte neexistujúci prípadný dlh.

33. Nepochybným je to, že inštitút Dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmov slúži jednak na zabezpečenie pohľadávky, ako aj na jej postupné uspokojenie, a to na základe Dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmov, ktorá musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Obsahom Dohody je súhlas dlžníka, aby si platca z jeho mzdy vykonával zrážky vo vopred určenej výške a vyplácal ich veriteľovi, ktorému vzniká právo, aby po splatnosti pohľadávky boli vykonávané zrážky zo mzdy dlžníka a boli mu zamestnávateľom vyplácané. Účinnosť Dohody nastáva okamihom, kedy táto je predložená dlžníkovmu platcovi mzdy, ktorý síce nie je účastníkom tejto Dohody, je však podľa zákona povinný na základe Dohody vykonávať od tej doby zrážky a vyplácať ich veriteľovi až do úplného uspokojenia pohľadávky. Musí pritom dbať, aby zrážky nepredstavovali viac, než pripúšťa zákon, a pri prípadnom poklese mzdy dlžníka ich v zodpovedajúcom rozsahu znížil (pozri rozsudok NS zo dňa 19.12.2007, sp. zn. 25Cdo/140/2006).

34. Odvolací súd ešte dodáva, že Ústavný súd Slovenskej republiky v zhode s rozhodovacou praxou Európskeho súdu pre ľudské práva stabilne judikuje, že povinnosť súdu odôvodniť svoje rozhodnutie neznamena automaticky povinnosť poskytnúť podrobnú odpoveď na každý nastolený argument. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (napr. sp. zn. II.ÚS/44/03, III.ÚS/209/04, I.ÚS/117/05, III.ÚS/191/2013). Rozsah povinností odôvodniť súdne rozhodnutie sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí byť analyzované s ohľadom na okolnosti každého prípadu (viď uznesenie NS SR sp. zn. 4Cdo/163/2015 zo dňa 17.04.2016). Odvolací súd tak dospel k záveru, že v danom prípade súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanovisko strán sporu k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávany prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery, ktoré primerane vysvetlil. Z hľadiska logiky a argumentačnej súdržnosti nebolo možné odôvodneniu napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie čo do veci samej vytknúť nedostatky. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí súčasne aj právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (viď rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. IV.ÚS/252/04) a rovnako neznamena ani to, aby strana sporu bola pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkou a právnymi názormi (viď rozhodnutie ÚS SR sp. zn. I.ÚS/50/04).

35. Odvolací súd so zreteľom na vyššie uvedené má za to, že rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti zodpovedá kritériám daných v ustanovení § 220 ods. 2 CSP. Z rovnakých dôvodov nepovažoval za potrebné zaoberať sa ostatnými odvolacími námietkami žalobcu, ktoré nemohli spôsobiť zmenu či už právneho posúdenia veci alebo zmenu rozhodnutia v napadnutom rozsahu ako takú.

36. Z vyššie uvedených dôvodov preto bol rozsudok ako vecne správny postupom podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdený v napadnutej časti výroku I. a tiež vo výroku IV. o trovách konania. V danej veci je nepochybným, že žalobkyňa sa svojich nárokov domáhala ako spotrebiteľka voči subjektu, ktorý svojím konaním pri predkladaní spotrebiteľskej zmluvy nepostupoval ako odborník, konajúci v súlade so zákonmi na ochranu spotrebiteľa. Pričom jej nároky vyplývali z dvoch Úverových zmlúv, a to č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 28.10.2013 a č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 18.11.2013 a bola úspešná čo do vzťahu zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 28.10.2013. Správne preto súd prvej inštancie o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, keď vyhodnotil pomer úspechu a neúspechu strán sporu v rovnakom

rozsahu po 50 %, z čoho vyvodil, že stranám sporu nie je možné priznať náhradu trov konania. S uvedeným odôvodnením sa stotožňuje aj odvolací súd, preto považuje aj rozhodnutie o trovách konania za správne.

37. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté postupom podľa § 255 v spojení s § 396 CSP, tak že v odvolacom konaní úspešnej žalobkyni bola priznaná plná náhrada trov odvolacieho konania proti neúspešnému žalovanému. O ich výške bude rozhodnuté po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej samostatným uznesením, vydaným súdnym úradníkom súdu prvej inštancie v súlade s ust. § 262 ods. 2 CSP.

38. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne /(dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).